

GÜL YAĞMURU
(ŞEVKEPZÂ FANTEZİ)

Şiir: BÂKİ BİLGİN
Beste: CİNUÇEN TANRIKORUR

Aksak (orta)
(♩ = 144)

(Giriş sazı)

(Ara sazı)

Yer gök mütebes- sim-di sular şendi bahar- di (saz)

Ni-sandı o yektā güzelin doğduğu gün- dü (saz)

Hil-kat/ana bir gonca edâ- sında görün- dü (saz)

Hil-kat/ana Ber- ces-te Konak' tan bana gül- dü

(Ara sazı)

p cresc.

Her-şey güle dâ- ir-di ve her hâ-tıra gül- dü (saz)

(b)

Bir an-da büyük hâ-tıra kal- bim-de uyan- di (saz)

(a)

Duydum kibütün beklediğim iş-te bu an- di (saz)

Gün doğdu ufuk- tan bana bir batmayacak gün

(Ara sazı)

f decresc. (gitgide sönüp ağırlaşarak)

Ağırca (♩=132)

Gün doğdu ve dol- durdu bütün sey-rini öm- rün (saz)

Rû-humda zaman kal-madı bir başka hayâ- le (saz)

Daldım ebedî şerük-i-le herlâhza cemâ-le (saz)

Uf-kümde ezel- den-beri-dir öz-ledi-ğim yüzü (saz)

Gül yağmuru al- tan-dayım ar-tak gece gün- düz...

(Son)